

بررسی خطاهای همنشینی واژگانی فارسی آموزان عربی زبان

۱- مریم افشنین پور^{*}، ۲- عادل رفیعی^{**}، ۳- سید محمد رضا ابن الرسول^{***}

۱- کارشناسی ارشد زبان‌شناسی دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

۲- استادیار گروه زبان‌شناسی، دانشکده زبان‌های خارجی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

۳- استاد گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۰۴/۱۷؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۱۱/۱۰)

چکیده

پژوهش حاضر به توصیف خطاهای همنشینی واژگانی و بررسی عوامل دخیل در بروز این نوع خطاهای در انشاء فارسی آموزان عربی زبان دانشگاه مجازی جامعه‌المصطفی قم^۱ می‌پردازد. برای این منظور پیکره زبانی مشتمل از ۲۶۰ برگه انشاء زبان آموزان سطح متوسط تشکیل شد و مورد بررسی قرار گرفت. ابتدا خطاهای همنشینی واژگانی زبان آموزان مشخص شد و سپس صورت صحیح خطاهای با درنظر گرفتن بافت زبانی تعیین گردید. آنگاه طبق نظر سلینکر (Selinker, 1992, 1972) عواملی که به نظر می‌رسید در ایجاد خطاهای مؤثر هستند، ارائه شد. با توجه به اینکه دسترسی مستقیم به زبان آموزان و محیط آموزشی آنها برای محققان امکان‌پذیر نبود، دو عامل «انتقال آموزشی» و «راهبردهای ارتباطی» در تحلیل داده‌ها در نظر گرفته نشدند. طبق نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها، از میان ۵۶ مورد خطای مورد بررسی، عوامل مؤثر در بروز خطاهای همنشینی واژگانی به ترتیب فراوانی عبارتند از: به کار گیری راهبردهای یادگیری زبان دوم (۴۱٪)، انتقال زبان مادری (۳۶٪) و تعمیم نابجا (۲۳٪).

کلیدواژه‌ها: خطاهای همنشینی واژگانی، انتقال زبان مادری، تعمیم نابجا، راهبردهای یادگیری زبان دوم.

^{*} E-mail: adelrafi@yahoo.com

^{**} E-mail: a.rafiei@fgn.ui.ac.ir (نویسنده مسئول)

^{***} E-mail: ibnorrasool@yahoo.com

^۱. نویسنده‌گان از گروه آموزش زبان و ادبیات فارسی در دانشگاه مجازی جامعه‌المصطفی قم، که امکان دسترسی به داده‌های مورد استفاده در پژوهش حاضر را فراهم ساختند، تشکر و قدردانی می‌نمایند.

۱. مقدمه

تحلیل خطای^۱ در زبانآموزی از آن جهت که اطلاعاتی درباره روند رشد زبانی و شیوه‌های یادگیری زبانآموزان در اختیار قرار می‌دهد، می‌تواند در ساماندهی بهتر مواد آموزشی، تقویت اثربخشی و رفع نواقص دوره‌های آموزش زبان بسیار مؤثر باشد. جدا از خطاهای نحوی، آوایی - واجی، املایی - نگارشی و جز آن، باید به خطاهای دیگری هم اشاره کرد که می‌توان آنها را در مجموع خطاهای همنشینی واژگانی نامید.^۲

ذکر دو نکته در مورد خطاهای همنشینی واژگانی لازم است: اول آنکه اگر چه می‌توان مهمترین خطاهای همنشینی واژگانی را خطای باهم‌آیی واژگانی دانست، اما چنانچه باهم‌آیی را همنشینی قابل‌پیش‌بینی واژه‌ها (Hill, 2000) بدانیم، خطای باهم‌آیی تنها نمونه خطاهای همنشینی واژگانی نیست. بر این اساس، نمونه‌هایی نظیر به زمین خشک رسیدن (به خشکی رسیدن)، گلابی مؤمن (عطر مؤمن) و جز آن که در میان داده‌های تحقیق حاضر به چشم می‌آیند، اگر چه نوعی خطای همنشینی محسوب می‌شوند، اما چه با معیارهای معنایی و چه معیارهای آماری باهم‌آیی محسوب نمی‌شوند. دوم، همان‌طور که بنسون^۳ و همکاران (2009: xiii) در بیان تفاوت بین باهم‌آیی واژگانی و دستوری عنوان می‌کنند، همنشینی واژگانی نیز می‌تواند در مقابل همنشینی دستوری قرار گیرد. همنشینی دستوری شامل یک واژه قاموسی به همراه ساختارهای دستوری و

¹. Error analysis

². پژوهش حاضر به خطاهایی پرداخته که طی آن زبانآموز در همنشینی دو یا چند واژه قاموسی دچار اشتباه شده است و مباحث نظری مبنی بر اینکه آیا آن خطا از نوع باهم‌آیی است یا خیر، نادیده گرفته است.

³. Benson

حرف اضافه‌ای است، مثل: /ز آب در آمدن، حال آنکه در همنشینی واژگانی، دو یا چند واژه قاموسی مدنظر است.

طی سالیان اخیر چندین پژوهش با موضوع تحلیل خطاهای فارسی آموزان در حوزه‌های مختلف از جمله خطاهای املایی - نگارشی، آوایی - واجی و خطاهای صرفی - نحوی صورت پذیرفته است. از میان این آثار می‌توان به فرهادی (۱۳۷۹)، احمدیان (۱۳۸۷)، گله‌داری (۱۳۸۷)، رئیسی (۱۳۸۸)، متولیان (۱۳۸۹)، قادری حسب (۱۳۹۱) و متولیان و استوار (۱۳۹۲) اشاره کرد. از محدود آثار انجام شده که به موضوع پژوهش حاضر نزدیکترند، می‌توان به شریفی و کرامتی (۱۳۸۷) و معصومی (۱۳۹۰) اشاره کرد. در هر دو اثر یادشده تأثیر روش‌های مختلف آموزش باهم‌آیی‌های فارسی در دو گروه آزمون و شاهد مورد بررسی قرار گرفته است. شریفی و کرامتی (۱۳۸۷) از طریق آموزش باهم‌آیی‌های فارسی به ۲۹ دانشجوی فارسی آموز خارجی در دو کلاس با استفاده از معیار واژگان محوری، میزان تأثیر این شیوه را در آموزش سنجیده‌اند و به این نتیجه رسیده‌اند که با این روش درک ترکیباتی مثل زمین‌خوردن به میزان قابل توجیه افزایش یافته است و امر آموزش آسان‌تر شده است. معصومی (۱۳۹۰) نیز به بررسی آموزش باهم‌آیی‌های واژگانی به دو روش آموزشی صریح و غیرصریح پرداخته است.

از میان آثار صورت گرفته با موضوع تحلیل خطاهای باهم‌آیی در یادگیری زبان‌های دیگر نیز می‌توان به ذوقل و عبدالفتاح^۱ (۲۰۰۳)، فن^۲ (۲۰۰۹)، نور و

^۱. Zughoul & Abdul-Fattah

^۲. Fan

ادوبید^۱ (2011) و فوچاروئنسیل^۲ (2012) اشاره کرد. ذوقل و عبدالفتاح (2003) به بررسی میزان کاربرد صحیح باهم‌آیی‌های زبان انگلیسی در سطوح زبانی مختلف زبان‌آموzan عربی پرداخته‌اند. مطالعه آنها تأثیر زبان اول در ایجاد خطاهای باهم‌آیی در کاربرد زبان دوم را نشان می‌دهد. همچنین، در بررسی‌هایی که فن (2009) روی نوشتار فراگیران زبان انگلیسی در هنگ‌کنگ انجام‌داده است، تأثیر ناسازگار زبان اول بر یادگیری باهم‌آیی‌های زبان انگلیسی مورد تأکید قرار گرفته است. نور و ادوبید (2011) با بررسی تکالیف نوشتاری ۸۸ انگلیسی-آموز سعودی به مطالعه راهبردهایی که فراگیران برای استفاده از باهم‌آیی‌های زبان دوم به کار می‌گیرند، پرداختند. محققان به این نتایج رسیدند که زبان‌آموzan در تولید باهم‌آیی‌های درست و نادرست بیشتر به راهبردهای زبان دوم وابسته‌اند. فوچاروئنسیل (2012) نیز به بررسی خطاهای باهم‌آیی در برگه‌های انشاءٍ دو گروه از انگلیسی‌آموzan تایلندی که در دو سطح زبانی مختلف قرار دارند، پرداخته است. او مهم‌ترین عامل خطاهای باهم‌آیی را «انتقال زبان مادری»^۳ می‌داند. وی همچنین عنوان می‌دارد که برخلاف انتظار، فراگیران سطح پیشرفت‌به زبان‌آموzan سطوح پایین‌تر، بیشتر به زبان مادری خود متولّش شده‌اند.

پژوهش حاضر به بررسی خطاهای همنشینی واژگانی فارسی‌آموzan عربی‌زبان و تعیین عوامل مؤثر در ایجاد آنها می‌پردازد. برای این منظور، تعداد ۲۶۰ برگه انشاءٍ زبان‌آموzan عربی زبان سطح متوسط دوره عمومی زبان فارسی مورد

¹. Noor, H. & Adubaib

². Phoocharoensil

³. Native language transfer

بررسی قرار گرفته است. چارچوب نظری مقاله حاضر برای توصیف و تحلیل خطاهای و عوامل آنها اثر سلینکر^۱ (1972, 1992) است.

این مقاله از چهار بخش تشکیل شده است. پس از بخش مقدمه، به مبانی نظری مورد استفاده در پژوهش حاضر نگاهی اجمالی خواهیم داشت. در بخش سوم، پس از معرفی روش کار و شیوه جمع‌آوری داده‌ها، تجزیه و تحلیل داده‌ها ارائه می‌شود. برای این منظور، پس از دسته‌بندی انواع خطاهای سعی می‌شود در چارچوب سلینکر (1972, 1992) منشأ هر یک از خطاهای به دست داده شود. بخش پایانی نیز به جمع‌بندی و نتیجه‌گیری اختصاص دارد.

۲. تحلیل خطای در یادگیری زبان خارجی

خطاهای همنشینی، به‌ویژه خطاهای باهم‌آیی واژگانی، به سبب ویژگی‌هایی چون پیش‌بینی‌پذیری پائین و قراردادی‌بودن همواره در فراگیری زبان دوم یا خارجی خطاهایی رایج محسوب می‌شوند. به‌طور کلی، در توصیف و تحلیل خطاهای و عوامل آنها می‌توان به پنج مورد اصلی اشاره کرد. سلینکر (1972, 1992) پنج عامل اصلی ایجاد خطاهای زبانی را چنین معرفی می‌کند:

الف) انتقال زبان مادری: به کارگیری نادرست ویژگی‌های زبان مادری در روند یادگیری زبان دوم/خارجی یکی از مهم‌ترین عوامل خطاهای زبانی درنظر گرفته می‌شود. در همنشینی واژه‌ها نیز ممکن است زبان‌آموزان تحت تأثیر دانش زبان مادری خود قرارگیرند و با ترجمه‌ای تحت‌اللفظی ساختارهایی را به زبان مقصد

^۱. Selinker

منتقل کنند. براساس نظر الیس^۱ (2008) در صورتی که صورت‌های زبانی در دو زبان دارای شباهت باشند، این امر باعث ایجاد انتقال مثبت از زبان اول به زبان دوم می‌شود، اما این وضعیت همیشه حاکم نیست و در موقعی که تطابق بین دو زبان وجود نداشته باشد، تفاوت ساختار دو زبان می‌تواند برای فراگیران مشکل‌ساز شود.

ب) تعمیم‌دهی نابجا^۲: این احتمال وجود دارد که زبان‌آموزان با قاعده‌ای کلی آشنا باشند، اما استثنایات آن قاعده را ندانند. در چنین شرایطی زبان‌آموز ممکن است با گسترش ویژگی‌های معنایی و قواعد دستوری زبان دوم در موقعیت‌های نادرست دچار تعمیم‌دهی نابجا شود، به بیان دیگر، زبان‌آموز قاعده‌ای را یاد می‌گیرد و سپس با گسترش آن قاعده در جایی که آن قاعده کارآیی ندارد، دچار خطا می‌شود (Selinker: 1972).

انتقال زبان مادری و تعمیم‌دهی نابجا از این منظر که در هر دو مورد فرد دانش قبلی خود را مورد استفاده قرار می‌دهد فرایندهای مشابهی هستند.

پ) راهبردهای یادگیری زبان دوم^۳: زبان‌آموزان ممکن است راهبردهایی را در جهت یادگیری و استفاده از زبان دوم / خارجی به کار گیرند، اما این راهبردها منجر به بروز برخی خطاها شود. به عنوان نمونه‌هایی از راهبردهای اتخاذ شده توسط زبان‌آموزان، می‌توان به تمایل زبان‌آموزان در استفاده از صورت‌های ساده زبان دوم به جای صورت‌های پیچیده و حذف ساختارهای خاص، درج واژه‌ای به جای واژه اصلی، درج واژه‌هایی که لازم نیستند و یا نادرست هستند،

¹. Ellis

². Overgeneralization

³. Strategies of L2 learning

جایگزینی و انتخاب یک واژه به جای واژه‌ای دیگر که از جهاتی دارای شباهت معنایی هستند، و نیز به هم ریختن ترتیب واژگانی اشاره کرد.

علاوه بر انواع راهبردهای یادگیری مورد اشاره سلینکر (1992)، ریچاردز (1973) نیز به انواع دیگری اشاره می‌کند که در تحقیق حاضر مورد توجه قرار گرفته است. وی بخشی از خطاهای راهبردهای یادگیری زبان دوم را ناشی از «مفاهیم نادرست»^۱ زبان آموزان از کاربرد واژگان زبان می‌داند، مثل کاربرد فعل‌های رفتن و آمدن، یا یادداشتن و یادگرفتن به جای یکدیگر (Richards, Chuan li, 2005: 57؛ به نقل از 1973).

از آنجاکه راهبردهای یادگیری در کنار تعمیم‌دهی ناشی از فرضیه‌سازی توسط زبان آموز است، آنها را «فرایندهای ساده‌سازی تفصیلی»^۲ نیز می‌نامند (Littlewood, 1984: 28).

ت) انتقال آموزشی^۳: زبان آموزان آنچه را که از معلم یا کتاب یاد گرفته‌اند، اجرایی می‌کنند و آنچه را که در محیطی محدود یاد گرفته‌اند، در موقعیت‌های جدیدی که مشابه موقعیت‌های قبلی است، به کار می‌برند. این عمل ممکن است منجر به بروز خطاهایی شود که دلیل وقوع آنها نحوه ارائه یا تمرین یک واحد زبانی است.

ث) راهبردهای ارتباطی زبان دوم^۴: وقتی زبان آموزان رابطه‌ای میان عناصر زبانی و نقش ارتباطی آن عناصر زبانی را متوجه نشوند، از روش‌های مختلفی به

¹. False concepts

². Elaborative simplification processes

³. Transfer of training

⁴. Strategies of L2 communication

منظور فهم معنای آنها استفاده می‌کنند، این عمل می‌تواند منجر به خطاهایی شود که ممکن است پایدار بمانند.

۳. روش پژوهش و تجزیه و تحلیل داده‌ها

داده‌های پژوهش حاضر را انشاهایی تشکیل داده است که دانشجویان عربی‌زبان دانشگاه جامعه‌المصطفی قم در طی دوره‌های یادگیری زبان فارسی نوشته‌اند. این دانشجویان در دو دوره آموزش زبان فارسی شرکت کردند. در دوره اول، فارسی عمومی به دانشجویان آموزش داده شده که شامل شش مرحله بوده و هر مرحله یک ماه به طول انجامیده است. در دوره دوم، فارسی مورد نیاز دروس حوزوی به دانشجویان آموزش داده شده و این دوره نیز شامل شش مرحله یکماهه بوده است. در مجموع، ۲۶ برگه انشاء از فرآگیران عربی‌زبان سطح متوسط دوره عمومی جمع‌آوری شده است. این سطح شامل دو کلاس سوم و چهارم این دوره بوده است. انشاهای در سه قالب گفت‌و‌گو، برداشتی^۱ و موضوع آزاد نوشته شده‌اند. در هر قسمت از تحلیل داده‌ها، اگر تأثیر این قالب‌ها در ایجاد خطاهای نمود داشته باشد، بدان اشاره می‌شود. ذکر این نکته نیز لازم است که چون دسترسی مستقیم به دانشجویان و محیط آموزشی آنها برای محققان امکان‌پذیر نبوده، دو عامل «انتقال آموزشی» و «راهبردهای ارتباطی» در تحلیل داده‌ها در نظر گرفته نشده‌اند.

^۱. در این نوع انشاهای، ابتدا متنی به زبان آموزان ارائه می‌شود و زبان آموزان پس از خواندن آن، برداشت خود را بدون استفاده از متن اصلی می‌نویسند.

در ادامه انواع خطاهای همنشینی واژگانی با توجه به عوامل دخیل در آنها به صورت گروه‌بندی شده در چهار چوب سلینکر (1992، 1972) ارائه می‌شوند^۱. برای این منظور، صورت زبانی به کار رفته توسط زبان‌آموز در ستون سمت راست و صورت تصحیح شده در ستون سمت چپ آورده شده است. همچنین خطاهای رخداده به صورت زیرخطدار مشخص شده‌اند. صورت‌های تصحیح شده خطاهای براساس بافتی که در انشاها به کار رفته است، انتخاب شده‌اند. ذکر این نکته نیز لازم است که با توجه به این که در پژوهش حاضر صرفاً بررسی خطاهای همنشینی واژگانی مدنظر بوده است، در مواردی که هر دو نوع خطای واژگانی و دستوری در جمله یا عبارتی وجود داشته، تنها به خطای واژگانی پرداخته شده است.

۳. خطاهای ناشی از انتقال زبان مادری

بخشی از خطاهای همنشینی واژگانی به این دلیل است که زبان آموزان معادل واژه‌های زبان مادری خود را به جای واژه‌های زبان دوم به کار می‌گیرند. واژه سلطنه در عربی امروز معادل پادشاهی در زبان فارسی است و زبان‌آموز با انتقال زبان مادری، آن را در زبان دوم نیز به کار برده است:

پادشاهی عمان سلطنه عمان

^۱. همان‌طور که سلینکر نیز اذعان می‌دارد، تعیین دقیق عامل یا عوامل خطا در تمامی موارد امکان‌پذیر نیست. در میان داده‌های پژوهش حاضر نیز جملات و عباراتی وجود داشتند که از ساختی کاملاً غیردستوری برخوردار بودند، به طوری که علی‌رغم وجود نوعی خطای همنشینی در آنها، کنار گذاشته شدند. نمونه‌ای از این جملات این جمله است: «در هر جهان، قدم به قم برای زیارت فاطمه معصومه (ص) و مسجد جمکران است». شاید اگر امکان دسترسی مستقیم به زبان آموزان و انجام مصاحبه بود، تعیین عامل خطاهای در این گونه جملات امکان‌پذیر می‌شد.

فصل در یکی از کاربردهایش در زبان عربی معادل ثواب است و در این جمله زبان-آموز آن را در زبان فارسی به کار گرفته است:

فصل عبادت در این شب عالی است ثواب عبادت در این شب عالی است

«واجب» و جمع آن «واجبات» در عربی امروز و در این بافت معادل وظیفه/
تکلیف و وظایف/تکالیف در زبان فارسی است:

این واجب من است این واجب من است

«صلوة» نیز معادل نماز در فارسی است. زبان آموز تحت تأثیر زبان مادری واژه زبان
مبدأ را به جای واژه زبان دوم به کار برده است:

شاه طهماسب فرمان نوشت در شهرهای ایران	شاه طهماسب فرمان نوشت در شهرهای ایران
نماز جمعه واجب است	<u>صلوة جمعه واجب است</u>

نصرت/نصرة در عربی امروز و در این بافت معادل یاری در زبان فارسی است
و فراگیر آن را از زبان مادری به زبان دوم منتقل کرده است:

همچنین اسلام به اطاعت پدر و مادر و خدمت و احترام به دیگران بهویژه کسانی که بزرگ‌ترین و احترام به دیگران بهویژه کسانی که بزرگ‌تر از ما	همچنین اسلام به اطاعت پدر و مادر و خدمت و احترام به دیگران بهویژه کسانی که بزرگ‌ترین و احترام به دیگران بهویژه کسانی که بزرگ‌تر از ما
از ما و <u>نصرت ستمدیدگان جهان</u> و ... به ما	از ما و <u>نصرت ستمدیدگان جهان</u> و ... به ما
دستورات بسیاری داد	دستورات بسیاری داد

در این جمله خطای دیگری نیز رخ داده است که به کاربرد صورت صفت
عالی مربوط می‌شود (بزرگ‌ترین از ما). این خطای آن جهت که از نوع خطاهای
دستوری است، در پژوهش حاضر مورد بررسی قرار نگرفته است.

در جملات زیر، دو خطای همنشینی واژگانی ناشی از انتقال زبان اول رخ
داده است. جمله نخست ترجمه‌ای از جمله عربی مداد العلماء أفضل من دماء

الشهداء است. «مداد» در زبان عربی به معنی جوهر و مرکب قلم و در فارسی به معنی «نوعی قلم» است. با توجه به جمله عربی، به نظر می‌رسد زبان آموز آن را از زبان اول انتقال داده است. دم نیز در زبان عربی در چنین بافتی معادل خون در زبان فارسی است و زبان آموز به دلیل ناآگاهی از معادل آن در زبان فارسی، آن را از زبان مادری به زبان دوم انتقال داده است:

مداد عالم بهتر از دم شهیدان است قلم عالم بهتر از خون شهیدان است

در زبان عربی و در این بافت مقتنن معادل قرین و همپایه در زبان فارسی است. به نظر می‌رسد فraigیر به دلیل ناآگاهی از این امر دچار خطا شده است. البته، زبان آموز در کاربرد واژه مقتنن از حرفاضافه به نیز استفاده کرده که به سبب آنکه جزو خطاهای دستوری است مورد بررسی قرار نگرفته است:

اطاعت آنها مقتنن به طاعت خدا است طاعت آنها همپایه اطاعت خدا است

در جمله زیر، زبان آموز تحت تأثیر زبان مادری از واژه تخييری برای اشاره به اختیاری بودن مسئله مورد نظر استفاده کرده است. در این جمله برخی خطاهای دستوری نیز رخ داده‌اند که بررسی آنها هدف تحقیق حاضر نیست:

قبل از دوران صفوی بعضی شهرهای نماز جمعه قبل از دوران صفوی در بعضی شهرها نماز
جمعه اختیاری بود تحييري بود

تأدیه در زبان عربی امروز و در این بافت معادل ادا کردن، گزاردن و انجام-دادن در فارسی است که زبان آموز آن را از زبان مادری به متن زبان دوم وارد کرده است:

کسی که نمازش خوب تأدیه نمی‌کند کسی که نمازش خوب تأدیه نمی‌کند

«شفهی» در عربی معادل شفاهی در فارسی است. البته، این خطا در انشائی با قالب گفت و گو رخ داده است و زبان آموز بخشی از جمله را حذف کرده است:

استاد شفاهی (شما کیست؟)؟

جواب سلام را در عربی رد السلام می‌گویند. زبان آموز با گرته برداری، معادل پرگشتن و پرگرداندن را پایی رد به کار پرده است که در زبان فارسی رایج نیست:

با اجازه خدا و پیامبر و حضرت امام رضا به
حرمshan وارد شدیم، به ایشان سلام دادیم و حتماً ایشان به ما و همه زائران سلام برگشتند
ایشان به ما و همه زائران سلام کردند (جواب
سلام دادند)

فعل «هیأ» و مصدر آن تهیئه / تهیة در زبان عربی به معنی آماده‌ساختن، و مصدر باب تفعّل آن در عربی و فارسی به معنی «آماده بودن و آماده شدن» است. در زبان فارسی تهیه کردن به معنی فراهم ساختن است:

دُنیا و جهان را برای ظهور حضرت امام مهدی (ع) تهییه کنیم

در زبان فارسی برای اشاره به مسجدالحرام، عبارت بیت الله به کار نمی‌رود، ولی زبان آموز تحت تأثیر زبان اول که بیت الله را برای اشاره به مسجدالحرام به کار می‌برد، در زبان دوم دچار خطای شده است. زبان آموز تحت تأثیر زبان اول فعل بسطی است را نبایز حذف کرده که نوعی خطای دستوری محسوب می‌شود:

مثلاً نماز جماعت در بیت خدا بهتر از مسجد النبي
النبي است

در جملهٔ ما کان یتحدّث کذبًا در زبان عربی، سخن‌گفتن و دروغ باهم‌آیی دارند، اما در زبان فارسی دروغ تنگفتن به کار می‌رود. به نظر می‌رسد زبان‌آموز دچار خطای گرتهداری شده است:

اصلًاً دروغ نمی‌گفت

اصلًاً دروغ سخن نمی‌گفت

در زبان عربی «خلیفه» از یک سو به پیامبر خدا منتسب است: خلیفه رسول الله و از سوی دیگر، به شخصی اشاره می‌کند که در میان مسلمانان خلافت می‌کند، یعنی خلیفه‌المسلمین؛ به همین سبب، به هر دو ترکیب می‌تواند اضافه شود، اما در زبان فارسی جانشین که معادل آن است، بار معنایی خلیفه را ندارد و فقط کاربرد اول رواج دارد، یعنی جانشین پیامبر خد:

در آن وقت یزید پسر معاویه جانشین مسلمانان بود در آن وقت یزید پسر معاویه خلیفه مسلمانان بود در زبان عربی برخلاف فارسی واژه/اشتباه معادل نادرست نیست، بلکه به معنی مشتبه شدن و بازن�ناختن است و برای نادرست همان غلط و خطا را به کار می‌برند که در زبان فارسی بار معنایی منفی دارد. زبان‌آموز تحت تأثیر زبان مادری در این جملات دچار خطا شده است. البته، از آنجایی که زبان‌آموزان برای اشاره به اشتباهات خود در امتحان از این واژه استفاده می‌کنند، این احتمال وجود دارد که زبان‌آموز دچار خطای تعمیم‌دهی نادرست در زبان دوم نیز شده باشد:

او متوجه شد به غلط او
به دیگران حرف زشت نزنیم حتی اگر غلط کنند کنند

در جمله زیر، به نظر می‌رسد فراگیر تحت تأثیر عبارت فی قدیم الزمان در زبان اول، در ترتیب واژه‌های زبان دوم دچار خطأ شده است:

در قدیم زمان یک نفر بنام نوح ۹۵۰ سال
تبليغ کرد

كلمه «جنس» در عربی امروز به معنی مليت و نژاد است و با معنی آن در فارسی تفاوت دارد. در اینجا زبان آموز تحت تأثیر عبارت عربی الأجناس المختلفة/ من مختلف الأجناس به معنی مليت‌های گوناگون دچار خطأ شده است:

توى اين كلاس ما ده نفر هستيم و
آنها از مليت‌های مختلف هستند

معادل عربی جمله زیر که زبان آموز به صورت خطأ در زبان دوم تولید کرده چنین است: *إنا ذاهب إلى الله (إلى تارك فيكم الثقلين).* ثقل در زبان عربی هم به معنی سنگین و هم گرانبهاست و زبان آموز معادل اول را تحت تأثیر زبان مادری اش به کار برده است که البته مناسب این بافت نیست. دو خطای دیگری که در این جمله تولید شده‌اند، خطای دستوری‌اند که هدف بررسی این پژوهش نیستند:

يعنى من به خدا مى روم و
در بين شما دو تا چيزهای سنگين ترك
در بين شما دو تا چيز گرانبهها مى گذارم
مى کنم

۳-۲. خطاهای ناشی از تعمیم‌دهی نادرست

واژه جایه‌جا در زبان فارسی برای صحبت درباره اشیاء به کار می‌رود. به نظر می‌رسد زبان آموز با تعمیم‌دهی نادرست و با درنظر گرفتن اینکه کسی در جایگاهی جایگزین دیگری است، دچار این خطا شده است:

پیامبر بعد از دنیا رفت امام علی جایه‌جا
بعد از اینکه پیامبر از دنیا رفت، امام علی
جانشین وی شد
پیامبر است

در خطای زیر، به نظر می‌رسد زبان آموز با درنظر گرفتن اینکه تبدیل کردن چیزی به چیز دیگر باعث تغییر در آن می‌شود، با تعمیم نابجا فعل تبدیل کرد را به جای تغییر داد به کار برده است:

اسمش بعد از طوفان تبدیل کرد به نام نوح
اسمش را بعد از طوفان به نوح تغییر داد
با توجه به بافتی که زبان آموز این جمله را در آن به کار برده است، واژه شعار
با فعل سر داد باهم آیی دارد و زبان آموز فعل فرستاد را به اشتباه به کار برده
است:

اولین شعار که امام خمینی فرستاد
جمله زیر در برگه انشائی آمده که در قالب گفت‌و‌گو نوشته شده و پاسخی است به سؤال پزشک درباره بیماری و مشکل جسمانی. در زبان فارسی درد داشتن را به خودمان نسبت می‌دهیم نه به عضوی که درد دارد؛ به عنوان مثال، می‌گوییم من درد دارم یا سردرد دارم و نمی‌گوییم سرم درد دارد. وقتی بخواهیم به عضو اسناد دهیم، از فعل کمکی کردن و نه داشتن استفاده می‌کنیم و می-
گوییم سرم درد می‌کند:

من دلم درد دارد

در این جمله زبانآموز با گسترش مفهوم واژه همکف آن را بهجای زمین به کار برده است. به عبارت دیگر، جزء را بهجای کل به کار برده است:

امام حجت روی زمین است

در جمله زیر، بهنظر می‌رسد زبانآموز گمان کرده همکرد پرکاربرد «کردن» در اینجا هم به کار گرفته می‌شود و به قیاس با طلب کردن و اراده کردن و نظایر آن، قسم کردن را به کار برده است:

این پیرمرد قسم یاد کرد / خورد

در جمله زیر، زبانآموز فعل می‌خوانند را به قرینه حذف کرده و بهجای آن می‌کنند به کار برده است. بهنظر می‌رسد زبانآموز دچار خطای تعمیم‌دهی شده باشد. اخیه نیز بهجای برادر به کار رفته، اما چون این خطأ از نوع خطاهای همنشینی محسوب نمی‌شود، در پژوهش حاضر بدان پرداخته نشده است:

مردم امام حسین و اخیه ابوالفضل العباس مردم امام حسین و برادرش ابوالفضل عباس را زیارت می‌کنند و دعا می‌خوانند

زبانآموز کاربرد همکرد شدن را در جمله زیر تعمیم داده است:

ظلم به انتهای خواهد شد

در این جمله، بهنظر می‌رسد زبانآموز با گسترش معنایی دچار خطای تعمیم‌دهی نادرست شده است. نظر داشتن در معنای قصد داشتن است، در حالی که این جمله به فعل / اعتقاد داشتن نیاز دارد:

در زمان گذشته انسان‌ها نظر دارند که برتری یا فضیلت به پولی است

در خطای رخداده در نمونه زیر، زبان آموز اسم مصدر «دروغ‌گویی» را تعمیم داده و بهنادرست آن را به جای مصدر فعل دروغ گفتن به کار برده و پیشوند منفی‌ساز ن- را بدان افزودن است:

ایشان به من نمازخواندن، روزه گرفتن،	دروغ نگفتن را یاد می‌دهد
دروغ نگویی را یاد می‌دهد	

در جمله زیر، زبان آموز برای بیان اتفاق افتادن کاری در آینده از فعل خواهد شد استفاده کرده است. همراهی زندگی با ذلت در آینده، باعث شده است که زبان آموز ساختار آینده فعل را برای این جمله استفاده کند:

ولی انسان مؤمن وقتی زندگی او با ذلت	خواهد شد
همراه شود،	
او آن حیات را قبول نمی‌کند	

در جملات بالا خطای ناشی از تعمیم حذف یا اجتناب از به کار بردن واژه یا ساختار زبان دوم که باعث کاربرد آسان‌تر زبان شده است، مشاهده می‌شود:

اول اجازه من می‌روم	
مسافرت از قم به مشهد چند ساعت...	می‌کشد؟

بخشی از برگه‌های انشاء فراگیران در قالب گفت‌و‌گو با هدف افزایش توانایی گفتار و برقراری ارتباط نوشته شده‌اند. به نظر می‌رسد این مسئله بر انشاهایی که انتظار می‌رود به زبان معیار نوشته شوند، تأثیر گذاشته است. البته، بخشی از این خطاهای نیز ناشی از آگاهی محدود فراگیر از زبان دوم است و به همین دلیل، فراگیر از بیان کامل مسئله اجتناب و به انتقال محتوا اکتفا می‌کند. همان‌طور که

در نمونه‌های فوق مشاهده می‌شود، در دو جمله اول، فراغیر بخشی از زبان را حذف کرده و در جمله سوم از ادامه دادن سخن اجتناب کرده است. البته با توجه به اینکه این جمله‌ها در قالب یک متن ارائه شده‌اند و فراغیران جملاتی دیگر را قبل و بعد از این جملات بیان کرده‌اند، پیوستگی متن نیز در انتقال پیام به آنها کمک کرده است.

۳-۳. خطاهای ناشی از راهبردهای یادگیری زبان دوم

الف) هم‌معنایی‌ها: جایگزینی واژه‌های هم‌معنا می‌تواند منجر به خطاهای همنشینی شود. جملات زیر حاوی چنین خطاهایی هستند:

بهشت زیر پای مادرها است	ایشان <u>قسمتی از بدن</u> پیامبر محمد هستند
نمای خواندن عطر مؤمن است	مردی که با گوسفندانش بیرون می‌رود
ولی او راست نمی‌گفت	ولی او درست نگو
حسن و حسین <u>آقایان</u> جوانها اهل بهشت هستند	حسن و حسین سرور جوانهای اهل بهشت هستند

زبان‌آموز واژه‌ای را که جمله به آن نیاز دارد، نمی‌داند یا نمی‌تواند از مجموعه واژه‌هایی که در اختیار دارد، پیدا کند. بنابراین، واژه‌ای را که به لحاظ معنایی به آن واژه نزدیک است، جایگزین آن می‌کند، درحالی‌که واژه‌هایی که هم‌معنا هستند در بافت‌های مختلف واژه‌های همنشین متفاوتی دارند و جایگزینی آنها منجر به خطا می‌شود.

در جمله اول، دو واژه هم معنی پائین و زیر باعث بروز خطا شده است. در جمله دوم، گویشور به سبب ناگاهی از باهم‌آیی پاره تن، از عبارت قسمتی از بدن استفاده کرده است.^۱ در جمله سوم نیز، واژه بزرگ به جای خطیر به کار رفته است که در این بافت به لحاظ باهم‌آیی خطا محسوب می‌شود. عبارت نماز خواندن گلابی مؤمن، در واقع ترجمه‌ای است از جمله عربی *الصلوة عطر المؤمن*. زبان‌آموز ترجمه‌ای تحت‌اللفظی از زبان مادری انجام داده و حذف فعل جمله نیز ناشی از این مسئله و نشانه انتقال زبان مادری است، اما موضوع اصلی کاربرد واژه گلاب به جای واژه عطر است. به‌نظر می‌رسد استفاده از گلاب به عنوان ماده‌ای معطر در فضایی که زبان‌آموز در آن تحصیل می‌کند، باعث شده است وی گلاب را به جای عطر به کار‌گیرد و دچار خطای همنشینی واژگانی شود. خطا رخداده در جمله پنجم، به‌سبب جایگزینی واژه درست با واژه راست است. خطا رخداده در جمله ششم نیز به سبب آن است که در زبان فارسی معادل سید در جمله عربی *الحسن والحسين سیداً شباب اهل الجنۃ*، برای این بافت سرور است، اما زبان‌آموز واژه آقا را که به لحاظ معنایی به آن نزدیک است، جایگزین کرده است.

(ب) به هم ریختن ترتیب واژه‌ها: گاهی زبان‌آموز ترتیب واژه‌ها را رعایت نمی‌کند و جایگاه واژه‌ها را در یک ترکیب واژگانی وارونه می‌نویسد. همان‌طور که در جملات جدول زیر مشاهده می‌شود، زبان‌آموز عبارات را با ترتیبی نادرست به کار برده است:

مدرسه المهدی یکی از مدرسه‌های زبان مدرسه المهدی یکی از مدرسه‌های آموزش

^۱. علت به کار بردن عبارت پیامبر محمد در آن جمله توضیح داده نشده است، همان‌طور که سلینکر (1972) هم اشاره می‌کند، همواره نمی‌توان عوامل خطاها را مشخص کرد.

آموزش است

من الان در مرکز زبان آموزش فارسی یاد می‌گیرم من الان در مرکز آموزش زبان، فارسی یاد همچنین اسلام به اطاعت پدر و مادر و خدمت واحترام به دیگران به ویژه کسانی که بزرگ‌تر از ما هستند و یاری به ستمدیدگان جهان و ... به ما دستورات بسیاری داد

زبان است

(پ) توضیح و تفسیر: زبان آموزان به دلیل اطلاع محدودی که از ساختار زبان دوم دارند و به علت عدم آشنایی با عناصر واژگانی مناسب، گاه بهجای استفاده از واژه مناسب درباره آن توضیحی ارائه می‌دهند. به نظر می‌رسد خطاهای رخداده در جملات زیر ناشی از این عامل باشد:

دیشب پدرم یک قصه برای مجاهدان و دیروز شب پدرم یک قصه برای مجاهدان و امام زمان خواندند

اما یزید به وسیله ظاهر به دین اسلام مخالفت می‌کرد

بعد از طوفان تمام شد و کشتی نوح به زمین خشک نشست

(ت) فهم ناقص: این خطاهای نتیجه فهم ناقص زبان آموز از زبان هدف است. در این شرایط، زبان آموز یک واژه را به اشتباه بهجای واژه دیگری به کار می‌گیرد. به عبارت دیگر، زبان آموز به علت اطلاعات ناقصی که از مفاهیم واژه‌هایی که در تقابل با یکدیگر هستند، آنها را در جمله به اشتباه جای هم به کار می‌برد:

من نمی‌خواهم زحمت بکشم

خدایا چیزهای خوب که به من داده است از خدایا چیزهای خوب که به من داده‌ای از من نگیر من نده

خداوند همه چیز را خلق شده است
اما اکنون استفاده کردن از حیوانات پیشرفت کرده
است

من ساعت ۵ تقریباً بیدار می‌کرم
بهشت زیر پای مادران است

با اجازه خدا و پیامبر و حضرت امام رضا به
حرمسان ورود شدیم و به ایشان سلام دادیم
و حتماً ایشان به ما و همه زائران سلام
برگشتند

(جواب سلام دادند)

در قدیم زمان یک نفر بنام نوح ۹۵۰ سال
تبليغ داد

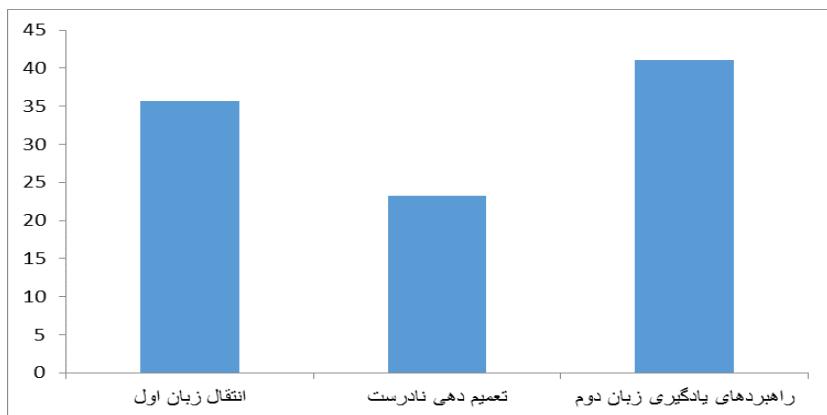
پیامبر اسلام خوش اخلاق داشتند و
به فقرا کمک می‌داد

روز شهادت امیر مؤمنان

۴. جمع‌بندی

پژوهش حاضر با هدف توصیف انواع خطاهای همنشینی واژگانی و بررسی عوامل مؤثر در ایجاد آنها نزد فارسی آموزان عربی زبان انجام شد. به منظور دست‌یابی به این هدف، انشاهای دانشجویان عربی زبان سطح متوسط دوره عمومی آموزش زبان فارسی دانشگاه **جامعه المصطفی قم** بررسی شدند. در ابتدا، خطاهای همنشینی واژگانی زبان آموزان مشخص و سپس، صورت صحیح خطاهای با درنظر گرفتن بافت زبانی تعیین شد. آنگاه طبق نظر سلینکر (1992, 1972) عواملی که به نظر می‌رسید در ایجاد خطاهای مؤثر هستند، مشخص شدند. طبق نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها، عوامل مؤثر در بروز خطاهای همنشینی واژگانی در

پژوهش حاضر عبارتند از: انتقال زبان مادری، تعمیم‌دهی نادرست و راهبردهای یادگیری زبان اول. از میان ۵۶ مورد خطای باهم‌آیی مورد بررسی ۳۶٪ ناشی از عامل انتقال زبان مادری، ۲۳٪ ناشی از تعمیم‌دهی نادرست و ۴۱٪ از به کارگیری راهبردهای یادگیری زبان دوم رخ داده‌اند. یافته‌های پژوهش در قالب نمودار زیر قابل ارائه است:

نمودار (۱): میزان خطاهای باهم‌آیی واژگانی ناشی از عوامل مختلف

بررسی داده‌های پژوهش حاضر نشان می‌دهد که عامل راهبردهای یادگیری زبان دوم بیشترین تأثیر را در بروز خطاهای همنشینی واژگانی فارسی‌آموzan عربی‌زبان داشته است. انتقال زبان مادری و راهبردهای یادگیری زبان دوم در رتبه‌های بعدی قرار می‌گیرند. این یافته هم‌راستا با یافته‌های نور و ادویید (2011) در بررسی تکالیف نوشتاری انگلیسی‌آموzan سعودی است.

منابع

- رئیسی، لیلا. (۱۳۸۸). بررسی خطاهای زبان آموزان زبان عربی در ترجمه «که» به عربی. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه اصفهان.
- شریفی، شهلا و سریرا کرامتی بزدی. (۱۳۸۷). «بررسی واژگانی زبان فارسی در امر آموزش زبان فارسی به غیر فارسی زبانان». برگرفته از: <http://profdoc.um.ac.ir/paper-abstract-1008017.html>
- فرهادی، محمد. (۱۳۷۹). بررسی مشکلات نگارش فارسی دانش آموزان عرب زبان جنوب ایران از طریق تجزیه و تحلیل خطاهای واژگانی و نحوی نوشته های آنان. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه شیراز.
- قادری حسب، زهرا. (۱۳۹۱). بررسی خطاهای واژی اردو زبانان در نوشتار زبان فارسی در سه سطح زبان آموزی. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه اصفهان.
- گله داری، منیژه. (۱۳۸۷)؛ «تحلیل خطاهای نوشتاری زبان آموزان غیر ایرانی». مجموعه مقالات سمینار آموزش زبان فارسی به غیر فارسی زبانان. کانون زبان ایران. ۳۴۳-۳۶۵.
- متولیان نائینی، رضوان. (۱۳۸۹). «تحلیل کیفی خطاهای املای انگلیسی فراغیران فارسی زبان». رشد آموزش زبان. ۹۷-۲۲-۱۶.
- متولیان نائینی، رضوان و عباس استوار ابرقوئی. (۱۳۹۲). «خطاهای نحوی عرب زبانان در یادگیری زبان فارسی به عنوان زبان دوم». پژوهش نامه آموزش زبان فارسی به غیر فارسی زبانان. ۲(۲). ۸۶-۵۷.
- معصومی، رؤیا. (۱۳۹۰). بررسی اهمیت آموزش باهم آبی واژگانی در آموزش زبان - فارسی به غیر فارسی زبانان. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه علامه طباطبائی.
- Alsakran, R. A. (2011). *Nation, P, (2001) Learning Vocabulary in Another Language*. Cambridge: University Press.
- Benson, M., E. Besonn, & R. Ilson. (2009). *The BBI Combinatory Dictionary of English*. Third edition. Amsterdam: John Benjamins.
- Chuan li, Chia. (2005). *A Study of Collocational Error Types in ESL/ EFL College Learners' Writing*. Ming Chuan: University Press.

- Corder, S. P. (1967). "The Significance of Learners' Errors". In J. Richards (ed.). *Error Analysis: Perspectives on Second Language Acquisition*. London: Longman. 19-27.
- Ellis, R. (1997). *Second Language Acquisition*. Oxford: University Press.
- Ellis, R. (1985). *Understanding Second Language Acquisition*. Oxford: University Press.
- Ellis, R. (2008). *The Study of Second Language Acquisition*. Oxford: University Press.
- Fan, M. (2009). "An exploratory study of collocational use by ESL students: A task based approach". *System*. 37. 110-123.
- Farghal, M. & H. Obidedat. (1995). "Collocations: A neglected variable in EFL". *IRAL*. 33(4). 315-332.
- Hill, J. (2000). "Revisiting priorities: from grammatical failure to collocational success". In M. Lewis (Ed.). *Teaching Collocation: Further Development in the Lexical Approach*. London: Commercial Color Press Plc. 47-69.
- Littlewood, W. (1984). *Foreign and Second Language Learning*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Mashharawi, El. & A. Khaled. (2008). *Collocation Errors Made by English and Journalism Majors at the Islamic University of Gaza*. Gaza: Islamic University.
- Nation, P. (2001). *Learning Vocabulary in Another Language*. Cambridge: University Press.
- Noor, H. & A. Adubaib. (2011). "Strategies used in producing English lexical collocations by Saudi EFL learners". *1st International Conference on Foreign Language Teaching and Applied Linguistics*. Srajevo.11. 574-595.
- Phoocharoensil, S. (2012). "Collocational errors in EFL learner's interlanguage". *Journal of Education and Practice*. 12 (3). 103-120.
- Richards, J. C. (1973). "A non-contrastive approach to error analysis". In J. W. Oller & J. C. Richards (eds.). *Focus on the Learner: Pragmatic Perspectives for the Language Teacher*. Massachusetts: Newbery House Publishers, INC.
- Selinker, L. (1972). "interlanguage". *International Review of Applied Linguistics in Language Teaching*. 10. 209-231.
- Selinker, L. (1992). *Rediscovering Interlanguage*. London: Longman.
- Wray, A. (2002). *Formulaic Language and the Lexicon*. New York: CUP.
- Zughoul, M. R. & H. S. Abdul-Fattah. (2001). *Collocational Competence of Arabic Speaking Learners of English: A Study in Lexical Semantics*. [Online] Available:
http://eric.ed.gov/ERICDocs/data/ericdocs2sql/content_storage_01/0000019b/80/1b/4f/28.pdf.